

První obraz
OHLÁŠENÍ JEJÍHO NAROZENÍ
Vita / Candor Lucis Eterne

Když ji její matka ještě nosila v těle, viděla ve snu zřetelně předzvěst budoucích událostí. Viděla totiž, jak vstoupila do komory, v níž byly uchovávány četné drahocenné šaty její královské rodiny. Když je prohlížela, uviděla mezi nimi viset kutnu a plášť šedé barvy, jakož i provaz, s nímž se sestry řádu sv. Kláry přepásávají. Když se nad tím silně podivila, kdo asi dal tak hrubý a prostý oděv mezi její drahocenné šaty, slyší hlas, který jí říká: „Nediv se, neboť dítě, které nosíš, přijme takový oděv, a stane se světlem pro celý český národ!“ (CL I, 9-12)

Druhý obraz CÍSAŘOVA NABÍDKA K SŇATKU

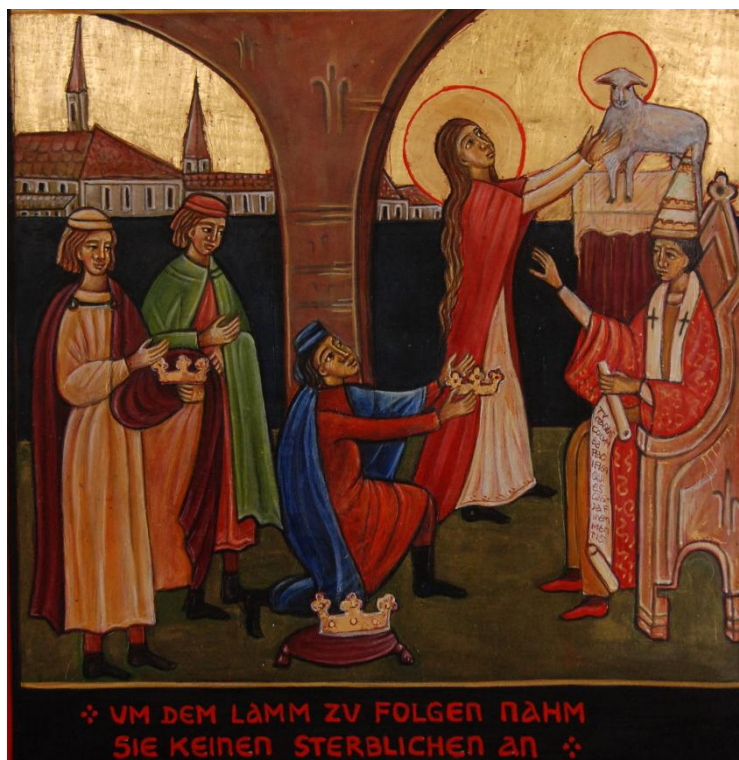
Vita / Candor Lucis Eterne

Když pak uplynula jistá doba, vyžádal si
ji prostřednictvím poslů syn císaře Bedřicha
za manželku a byla rodiči zprostředkováním
těchto poslů zasnoubena s uvedeným jinochem...

A hle, po nedlouhé době přišli poslové
císaře a také anglického krále k rodičům
panny a předhánějíce se prosili, aby byla dána
tomu kterému pánu za manželku (CL I, 29; 43).

Protože však nemohla být skryta tak zářící *lampa pod nádobu*, rozšířila
se pověst o jejího jménu a o jejích ctnostech všude kolem po sousedních
zemích jako olej a dostala se dokonce až k císaři. Ten vyslal - jako
už předtím k otci - nyní podruhé posly k bratru panny, kteří s mnoha
přísliby prosili, aby svou sestru neodepřel pro manželství s ním. Zatímco
tento souhlasil s přáními žadatele, rozvažovala Kristova panna o tom,
*co přísluší Pánu, aby byla svatá na těle a na duchu. A aby v zástupu panen
ozdobených liliemi mohla následovat Beránka*, předsevzala si, že se neprovdá
za žádného ze smrtelníků, ať by byl z jakéhokoli stavu a důstojnosti.

Aby však jistěji setrvala ve svém předsevzetí, které přijala z Božího
vnuknutí, *položila ruku na to větší tím, že vyjevila vznešenému náměstku
Kristovu, panu papeži Řehoři IX., prostřednictvím počestných a mlčenlivých
poslů svůj skrytý úmysl. Blažený biskup se potěšil z této velkomyslné
odevzdanosti panny a posílil ji týmiž posly v Pánu laskavým listem,
když zároveň doporučil a potvrdil její svaté předsevzetí.* (CL II, 14-19)

Třetí obraz
STAVBA ŠPITÁLU, KLÁŠTERA PRO MENŠÍ BRATRY A SESTRY;
ANEŽKA SAMA VSTUPUJE DO KLÁŠTERA

Vita / Candor Lucis Eterne

Nakonec zbudovala jako její sestřenka, blahoslavená
Alžběta, všeobecný špitál pro nemocné
na předmostí městského mostu v Praze ke cti
svatého vyznavače Františka... Tam usadila „Křížovníky
s červeným křížem a hvězdou“, kteří se
měli starat o choré, a každého, kdo by to potřeboval,
pečlivě zaopatřovat vším potřebným. Postarala
se také o to, aby uvnitř města Prahy byl
zřízen z jejích vlastních prostředků klášter Menších bratří ke cti jmenovaného
slavného vyznavače, stejně jako slavný klášter pro sestry řádu svaté
Klára ke cti Spasitele světa... O následujících Letnicích (spěchala) se sedmi
pannami z vysoké šlechty ze svého království jako nevinná holubice ze
zkázonosné potopy tohoto časného světa do archy svatého řádového života.
Když v klášteře obdržela tonzuru a jako druhá Ester *odložila královský
oděv, přioděla se šatem hodícím se k nářku a pláči, aby se tím připodobnila*
hábitem a chováním své chudé Matce Kláře. (CL III, 7-10; 14-15)

Čtvrtý obraz
ANEŽKA KONÁ NEJNIŽŠÍ SLUŽBY
Vita / Candor Lucis Eterne

Po příkladu nejvyššího Mistra chtěla mezi Kristovými služebnicemi spíše konat ty nejnepatrnější a nejvíc opovrhované služby, než být obsluhována. Znameníť panna se nezalekla před topením v kamnech a obstaráváním kuchyně pro konvent sester, naopak připravovala s velkou oddaností vlastníma rukama zvláštní pokrmy a posílala je nemocným a churavým bratřím. Tak se starala jako Marta o službu Kristu a občerstvovala a sytila Pána v jeho chudých. Mísy a ostatní kuchyňské nádobí umývala s velkou radostí srdce, také příbytky sester a různé špinavé kouty tajně čistila, když se pro Krista všem *stala kalem*. V obdivuhodné pokoře a sebepřekračování zapomínala na vrozenou zchoulostivělost a nechala si v jemnocitném soucítění přinášet páchnoucí a špinavé šátky nemocných sester a malomocných. Potom je prala svýma jemnýma rukama, takže častým praním takových věcí v ostrém louhu a pracích prostředcích často měla rozpraskané ruce. (CL IV, 4-9)

Pátý obraz
SVATÁ KLÁRA POSILUJE ANEŽKU V JEJÍM PŘEDSEVZETÍ

Vita / Candor Lucis Eterne

Když pak se její obdivuhodná svatost
dostala k uším svaté panny Kláry, radovala
se tato, že Boží milostí byla oplodněna tak
ušlechtilým dorostem a velebila velikost Nejvyššího.

Těšila ji hojně svými líbeznými listy
mateřským, uctivým a co nejsrdečnějším způsobem
a horlivě ji posilovala v jejím svatém

předsevzetí. Současně jí jako *závdavek dědičného* následování poslala svou
Řeholi, která byla potvrzena papežem Inocencem IV. blažené paměti. Tu
přijala ovečka Kristova oddaně a dosáhla zase od papeže Alexandra IV.
šťastné paměti potvrzení pro sebe a sestry svého kláštera na trvalé časy.

(CL IV, 12-15)

Šestý obraz MODLITBA ZA VZKŘÍŠENÍ JEJÍ ZEMŘELÉ NETEŘE

Vita / Candor Lucis Eterne

Jednoho dne se stalo, že dcerka jejího bratra,
pana krále, jako malé dítě zemřela, a byla
přinesena ke klášteru, kde Kristova panna dlela,
aby tam byla pohřbena. Když viděla plakat
paní královnu, matku zemřelé, byla pohnuta
převelikým soucitem, padla vedle mar na tvář
a tiše se modlila... Přitom se začala modlit toto

responsorium: „Jenž jsí z hrobu vzkřísil mrtvého Lazara...“ A hle, chladné
tělo bez života se náhle začalo zahřívat a žíly tepaly, jak je to obvyklé u
živých. Duše zemřelé však promluvila k panně Kristově, která se ještě
modlila: „Proč mě voláš z radosti zpět do vyhnanství a bídy? Věz však,
že když to děláš, nebudu nikdy moci být ani svým rodičům ani jiné živé
duši útěchou, tak budou smutní!“ Když to Boží panna zaslechla, zanechala
modliteb o její vzkříšení, a hned tělíčko, které se teplem a tepem žil
projevovalo jako živé, bylo opět studené jako předtím. (CL VII, 24-30)

Sedmý obraz NA ZNAMENÍ KŘÍŽE STROM PŘINÁŠÍ UZDRAVUJÍCÍ JABLKA

Vita / Candor Lucis Eterne

Vznešená paní jménem Žofi e, manželka rytíře Konráda, bydlela v Praze proti vchodu kláštera, v němž přebývala služebnice Boží. Stalo se pak, že jmenovaná paní byla jednou po porodu tak zesláblá, že po mnoho dní nepřijala potravu ani nápoj a tak jevila spíše obraz mrtvého člověka než živého. A hle, jednoho dne začala mluvit, jako by byla ve vytržení, a řekla: „Oh, kdyby mi tak moje paní Anežka dala ze své ruky k jídlu jablko!“ Anežka pak, jež překypovala *srdečným soucitem* se zarmoucenými, spoulutrpěla s hlubokým smutkem rytíře a spěchala do ovocné zahrady kláštera... Když pak udělala nad jedním stromem znamení životodárného kříže a vzývala Nejsvětější Trojici, uviděla na jediné větvičce spolu viset tři jablka. Spěšně je utrhla a poslala je jmenované paní Žofi i se slovy: „Sněz tyto od Boha podivuhodným způsobem darované plody s důvěrou, neboť jimi s přispěním Páně nabudeš nejen zdraví těla, ale i duše.“ Tu se její muž vrátil radostně s uzdravujícím prostředkem, a potom co vzýval jméno Kristovo, podal jej s důvěrou k ústům své choti. Když tato ucítila Boží sílu vycházející z plodů, hned otevřela oči, strhla plody k sobě a začala je tak dychtivě jíst, jako kdyby nebyla nikdy nemocná. (CL VIII, 9-11; 15-20).

Osmý obraz SMRT SVATÉ ANEŽKY

Vita / Candor Lucis Eterne

Příštího dne, totiž v pondělí, začala být proniknuta jistou radostí, takže vypadala jako by se usmívala, a celé její tělo bylo až do šesté hodiny zahaleno do světelného jasu. Když se však bratři pomodlili Nonu a začali mši, v hodinu, kdy Vykupitel lidského rodu za naši spásu visel na kříži a *odevzdal ducha*, odporučila tato

Bohu plně milá služebnice svou duši do rukou nebeského Otce. Zesnula 2. března roku milosti 1281 blaženě v Pánu a vstoupila pod ochranným doprovodem andělů plesajíc do věčných radostí. (CL XI, 26-28)

